

8 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 7 K).

Prenumerata zamiejscowa w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcaryi 11 K.

Cena numeru **36 h**
pojedynczego

Redakcyjne otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcyjni rękopisy nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcyi Nr. 396.
Telefon Administracyi Nr. 310.
Konto czekowe Nr. 140.256.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 910.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza petitem 70 h, w nadesłanym 2 K. Głosy publiczne po 3 K za wiersz.

Warunki pokojowe ententy a Polska.

W ubiegłą środę francuski prezydent ministrów wręczył niemieckiej delegacji warunki pokojowe zwycięskiej koalicji. Dotąd ogłoszono tylko wyciąg nadzwyczaj sumaryczny bardzo obszernego traktatu, który obejmuje według danych informacji 440, według innych nawet 1000 artykułów, tworzących razem dużą księgę in 4-to o 200 czy nawet 350 stronicach. Dlatego sąd o traktacie na podstawie dotychczasowych wiadomości może być tylko prowizoryczny i może ulegać znacznym modyfikacjom, gdy dojdą do wiadomości publicznej rozmaite szczegóły, wielkiej wagi, obecnie jeszcze nieznanne.

Odnosi się to także do sprawy dla nas najważniejszej, granicy polsko-niemieckiej. Dotąd wiadomo tylko, że projekt traktatu przyznaje nam cały Górny Śląsk z wyjątkiem obszarów ziemczonych, położonych na zachód od linii Prądnik (Neustadt)-Niemodlin (przyczem szczególności linii granicznej pomiędzy temi miastami nie są znane, wiadomo tylko, że przebiega ona na wschód od nich), dalej kawałek środkowego Śląska (przyczem niejasna jest zwłaszcza sprawa powiatów sycowskiego i namysłowskiego, zamieszkałych przez ludność polską; telegraficznie mówią tylko, że granica biegnie na zachód od dawnej granicy W. Ks. Poznańskiego a zatem niewątpliwie obejmuje przynajmniej część tych powiatów), następnie Poznańskie z wyjątkiem powiatów wschowskiego, najbardziej zachodnich części powiatów babimojskiego i zbąszyńskiego, całego powiatu skwierzyńskiego i wieleńskiego, dalej Prusy Zachodnie po lewym brzegu Wisły z wyjątkiem powiatu waleckiego, najbardziej zachodnich części powiatu złotowskiego i całego niemal powiatu człuchowskiego oraz Gdańska z okolicą, wreszcie większą część Prus Zachodnich po prawym brzegu Wisły z wyjątkiem powiatów elbląskiego, sztumskiego i suskiego, oraz prawobrzeżnych części powiatów malborskiego i kwidzińskiego.

O przynależności państwowej tych ostatnich czterech powiatów Prus Zachodnich tudzież reGENCYI olsztyńskiej i południowej części gabińskiej Prus Wschodnich (t. zw. Mazurów pruskich, ma zdecydować plebiscyt. Niewiadomo jeszcze, czy plebiscyt odbędzie się gminami (to znaczy, że o losie każdej gminy ma zdecydować głosowanie jej mieszkańców), czy też jednolicie na całym terytorium spornem. Wobec tego, że cztery wspomniane powiaty zachodnio-pruskie mają wprawdzie większość niemiecką, ale obejmują cały szereg gmin polskich, oraz wobec małego uświadomienia narodowego Mazurów pruskich, pierwsza forma plebiscytu byłaby dla nas bez porównania korzystniejsza, niż druga.

Powysze uregulowanie kwestji polsko-niemieckiej nie spełnia wprawdzie wszystkich naszych uprawnionych żądań, ale w każdym razie czyni im zadość w bardzo rozległej mierze i nie narusza żadnych naszych żywotnych interesów, z jednym, wprawdzie niezmiernie ważnym zastrzeżeniem. Dotyczy ono Gdańska.

Dotąd niewiadomo dokładnie, jaki ma być stosunek tego miasta do Polski. Gdańsk ma zostać „wolnym miastem“, ale jest to określenie bardzo dwuznaczne. Słychać tylko, że Gdańsk pod względem prawnopństwowym nie ma wchodzić w skład państwa polskiego, że jednak to ostatnie ma wykonywać pewne prawa nad Gdańskiem jako mandataryusz Ligi Narodów. Ale rozciągłość tych praw jest nieznaną, a ona właśnie posiada dla Polaków decydujące znaczenie. W półurzędowych wzmiankach mówiono jedynie o prawach Polski natury gospodarczej. Polska jednak musi posiadać prawo utrzymywania załogi i umocnienia Gdańska, w przeciwnym bowiem razie miasto wpadnie w ręce Niemców w razie jakiegokolwiek konfliktu z nimi. O ile Polsce będzie przyznane to prawo, może się bez

trudności zgodzić na najszerzą autonomię wewnętrzną Gdańska.

Niepokój, ogarniający społeczeństwo polskie z powodu warunków pokoju z Niemcami nie ustąpi, zanim sprawa Gdańska nie będzie jasno postawiona i rozstrzygnięta. Od jej rozwiązania zależy bowiem cała przyszłość narodu i państwa polskiego.

Posiedzenie Rady Naczelnej P. P. S.

Na pierwszym posiedzeniu Rady Naczelnej P. P. S., które odbyło się w Warszawie, powzięto następującą uchwałę:

„Zw. P. P. S. prowadzi politykę partji na terenie Sejmu, zgodnie z uchwałami Kongresu i w myśl dyrektyw R. N., która i w tej dziedzinie pozostaje najwyższą w okresie międzywojennym instancją partyjną.

Z. P. P. S. prowadzi swe prace w ciągłym porozumieniu z Centralnym Komitetem Wykonawczym i uzgadnia z nim ważniejsze swoje decyzje.

Na przewodniczącego Rady Naczelnej powołano z ramienia b. Kongresówki tow. Br. Ziemięckiego, z ramienia b. Galicyi tow. I. Daszyńskiego, z ramienia zaboru pruskiego tow. Biniszkiwicza.

Do C. K. W. powołano z ramienia b. Kongresówki tow.: B. Ziemięckiego, M. Malinowskiego, M. Niedziałkowskiego, F. Perla, K. Pużaka, Z. Zarembe, K. Dobrowolskiego i J. Sochańskiego.

- 1) Ułożenie planu prac i organizacji Wydziału finansowego polecono tow. Praussowej;
- 2) Wydział kobiecy przekazano tow. Kłuszyńskiej;
- 3) organizację Wydziału oświatowo-kulturalnego przekazano tow. J. Sochackiemu.
- 4) organizację Wydziału wiejskiego przekazano tow. Malinowskiemu;
- 5) organizację Wydziału związków zawodowych przekazano tow. Żuławskiemu;
- 6) organizację Wydziału P. W. przekazano tow. Malinowskiemu.

Wysłannicy Śląska Cieszyńskiego u Piłsudskiego.

Z końcem kwietnia udała się do Warszawy delegacja ze Śląska cieszyńskiego. Delegacja została przyjęta przez Piłsudskiego 30 kwietnia. Piłsudski właśnie wrócił ze swej zwycięskiej wyprawy z Litwy i w dniu tym nie miało być żadnych posłuchań. Na wiadomość jednak o deputacji śląskiej okazał gotowość natychmiastowego jej przyjęcia.

Przyjęcie to pozostanie w wiecznej pamięci wszystkim uczestnikom. Delegaci przedstawili rolę polskiej ludności śląskiej, znajdującej się od trzech przeszło miesięcy pod okupacją czeską. Ich skargi złożyły się na grozę budzący obraz cierpienia, na które narażeni są nasi robotnicy i rolnicy pod okupacją czeską. Wszyscy delegaci prosili o wzięcie ich w opiekę przez rząd polski i zapewnienie ochrony przed najeźdźcami. Ze słów mówców wiała taka miłość sprawy, że wszystkich obecnych ogarnęło wzruszenie.

Piłsudski silnie wzruszony, ścisnął ręce delegatom, mówiąc:

„Wiem, jaką wartość przedstawia lud śląski. Każdy musi uszanować i ja szanuję i miłuję ludzi, którzy potrafią bronić swej sprawy i nie poskapią dla niej swej najserdeczniejszej krwi. Jesteśmy z Wami, ja i cała Polska.

Jeden z delegatów spytał:

„Panie Naczelniku! Co mamy powiedzieć ludności, gdy zapyta, z czem wracamy? Czy Polska nie wyrzeknie się nas na żaden sposób, bez względu na taki lub ów wyrok, wydany na nasz kraj?”

Piłsudski na to bez wahania z niezwykłą mocą odpowiedział:

„Należycie do nas i związani z nami jesteście na dołę i niedołę. Śląska nigdy się nie wyrzekniemy! Stwierdził to uroczyście Sejm jednomyślną uchwałą. Śląsk Cieszyński jest polski i przy Polsce pozostanie. Powiadam wam to w imieniu mojem, rządu i całej Polski. Czekaćcie z wiarą i wytrwajcie. Powtarzam, my się Was nigdy nie wyrzekniemy“.

Sejm.

Na posiedzeniu d. 7 maja po dyskusji w sprawie zmiany banknotów i zaniechania stempowania, w której zabierali głos poseł Federowicz, minister skarbu Karpiński i poseł Diamond, poseł Grzędzielski przedstawił propozycję Komisji prawniczej o wezwaniu rządu, aby zorganizował senat sądowy dla spraw byłego zaboru austriackiego, oraz Izbę administracyjną, sprawującą dla tego zaboru funkcje trybunału administracyjnego.

Następnie odczytano wnioski nagie w sprawie ukrócenia bandytyzmu i rabunku kraju i opracowaniu ustawy o karze śmierci na Landy-tów, w sprawie przyznania pierwszeństwa członkom polskiej siły zbrojnej i inwalidom uzyskiwania posad, koncesji publicznych, oraz przy nabywaniu posiadłości rolnych, sprzedawanych i wydzierżawianych przez rząd, w sprawie utworzenia jednolitej armii polskiej.

Następne posiedzenie odbędzie się w piątek.

Z Polski i zagranicy.

SEJMOWA KOMISJA WRÓCIŁA Z PIŃSKA.

4 b. m. powrócili do Warszawy z Pińska członkowie sejmowej komisji śledczej w sprawie zajść tamtejszych d. 5-go kwietnia, postawione: Zagórski (N. Z. R.), Mizera (N. Z. L.), Wróblewski (N. Z. R.), Kupa (Thuguta), Szymczak (Z. N.), Pryluccki (Z. P. L.) i Gruenbaum.

Przez 10 dni przeprowadzano w Pińsku dochodzenie. Protokół śledztwa liczy 306 stron. W toku śledztwa dokonano ekshumacji zwłok, ażeby się przekonać, czy liczba 37 zabitych, jak twierdzili miejscowi żydzi, czy też liczba 34, podana przez prasę polską, jest prawdziwa. Ekshumacja stwierdziła liczbę 34.

Szczegóły dalsze będą ogłoszone po spisaniu referatu.

O UPANSTWOWIENIE LASÓW.

Warszawa, (PAT) Komisja rolno. odbyła pod przewodnictwem posła Witosa dyskusję nad ustępnym 6-tym referatu posła Dębskiego, odnoszącym się do upanastwowania lasów.

Po odrzuceniu poprawki posła Barlickiego, domagającej się upanastwowania bez rekompensaty, jakoteż po odrzuceniu dalszej poprawki co do upanastwowania lasów gminnych i właściańskich, komisja w głosowaniu imiennem, zarządzonem na wniosek posła Dębskiego, 15 głosami przeciw 14 przyjęła ustęp 6-ty w brzmieniu następującem:

Wszystkie lasy, do jakiegokolwiek kategorii wyżej wymienionych dóbr należące, z wyjątkiem lasów gminnych i drobnych przestrzeni prywatnych, nie nadających się do gospodarstwa państwowego, przechodzą na własność państwa przy należytem zlikwidowaniu praw serwitutowych.

NIEMCY PROWOKUJĄ.

Dzienniki warszawskie ogłosiły dokument z głównej kwatery niemieckiej wystosowany do komendy VI. korpusu we Wrocławiu. Autor dokumentu omawia sprawę Śląska górnoego, twierdzi, że Polacy przygotowują tam powstanie i że jedynym środkiem byłoby „sprowokować niezadowolonych Polaków nad granicą, aby spowodować

wać ich wkroczenie na ziemię niemiecką". Razi więc autor dążyć do wywołania zaburzeń wśród ludności polskiej i o zaburzeniach donosić głównej kwaterze, która prześle te doniesienia komisji rozejmowej w Spaa.

"TEMPS" O PIŁSUDSKIM.

Streszczałyśmy już w krótkich słowach artykuł Riveta z paryskiego „Temps” stwierdzający, że wszystkie trzy orientacje w Polsce, cpierające się swojego czasu o trzech zaborców, były wybiegiem.

„Polski Dawid” — wobec trzech Goliatów — uciekł się do dyplomacji, do wyrachowania, „zmienił się w Ulissesa”.

„Niekörtzy jednak — podkreśla Rivet — a należał do nich Piłsudski — spotwarzony — nie stracili ani na chwilę z oka celu ostatecznego niepodległości, oddzielając się od wszystkich trzech aktywizmów, zarówno od aktywizmu Dmowskiego, jak i aktywizmu jego przeciwników i byli atakowani z trzech stron, trwając jednak aż do końca na wytkniętej drodze, której kres świetlany mógł być przeczuwany tylko przez apostołów i bohaterów”.

PROFESYJNE WŁOCH W SPRAWIE RJEKI.

London (PAT). Reuter donosi z Paryża. Ambasador francuski w Rzymie postawił wniosek, aby Rjeka była do roku 1973 administrowana przez Włochy, w charakterze mandataryusza związku narządów. Do tego terminu ma być w odległości kilku mil od Rjeki wybudowany nowy port dla Jugosławii, poczem Rjeka przypadnie Włochom. Włochy godzą się na pertraktowanie na tej podstawie.

KRYTYCZNE POŁOŻENIE BOLSZEWICKIEJ ROSYI.

Wiedeń (B. K.). Urzędowy organ rządu rosyjskiego „Izwestia” pisze, że położenie jest krytyczne, a sukcesy nad Donem okupicno drogo niepowodzeniami na innych frontach. Jeżeli nieprzyjacieli dotrze do Wolgi, wówczas Rosja sowiecka będzie odcięta od dowozu surowca.

Bolszewicy przeciwko Zjednoczeniu Polski.

Bolszewicy w okresie swojej opozycji oraz w pierwszych czasach swego panowania oświadczali się za niepodległość i zjednoczeniem Polski. Obecnie jednak wypowiadają się w duchu wprost przeciwnym. Tak n. p. „Zwiewda” w Nr. z 16-go marca r. b. pisze: „Polacy ultra-patrioci... marzą o oderwaniu Poznania i Śląska od Niemiec, Litwy i Białej Rusi — od Rosyjskiej Sowieckiej Republiki Federacyjnej, Wschodniej Galicji — od Ukrainy, jednego i drugiego smaczno kaska od Czech i t. d.”.

Organ bolszewicki staje tedy po stronie wszystkich, którzy walczą z Polską i nazywa „marzeniem” przyłączenie do Republiki Polskiej czysto polskich ziem, jak Poznańskie, Śląsk górny i cieszyński. „Marzy” on o tem, by Polska zamykała się w granicach b. Królestwa Polskiego, jako składowej części Rosyjskiej rzekomo-federacyjnej Republiki.

Stanisław Moniuszko.

Setną rocznicę urodzin Stanisława Moniuszki, jako twórcy naszej narodowej muzyki, obchodzi uroczystie cała Polska, — Kraków w braku opery tylko skromnym porankiem.

A przecież Moniuszce właśnie należał się pełniejszy hołd. Niemal z niczego stworzył narodową muzykę polską. Wykształcony w kraju i zagranicą, z skromnej posady organisty w Włnie przenosi się do Warszawy, jako kapelmistrz opery, pótnie profesor Instytutu muzycznego i tam pracuje do r. 1872. gdy nagła śmierć przesłania mu dalszą pracę.

Wystawiona w Warszawie w 1858 r. „Halka” stała się podstawą sławy Moniuszki i przełomem w muzyce polskiej. Narodowość była treścią uczuć i twórczości Moniuszki: potęgą ryterska przeszłości przemawiała doń z równą siłą, jak dola i niedola ludu, opromieniona nadto pięknem poetyckim ziemi polskiej. Od zawodowego mazura i poważnego poloneza do rzewnej melodii wiejskiej piosenki, wszystko tchnęło miłością ojczyzny.

W twórczości swej nie pomijał nikogo z braci, a tworzył niezmiernie dużo: szereg oper (najlepsze: Halka, Paryż, Hrabina, Straszny Dwór, Verbum nobile), sielanki wiejskie (Flis), moc pieśni ludowych, obrzędowych, przygodnych, krakowiaków, dumki, ballady, trony, utwory religijne i t. d., wreszcie ilustracją muzyczną do utworów Mickiewicza, zupełnie odrębną artysty-

cznie: „Widna” i „Sonety krymskie”. Z przeszłością łączył teraźniejszość, by torować drogę przyszłości muzyki polskiej.

Zawiadomienia partyjne.

W sobotę o godz. 7 wieczór w lokalu Rady Robotniczej Dunajewskiego 5 II p. odbędzie się zebranie Sekcji wiejskiej i referentów z porządkiem dziennym:

- 1) Wybory do rad gminnych wiejskich.
- 2) Organizacja pracy partyjnej na wsi.

Ze względu na ważność sprawy uprasza się wszystkich referentów, którzy brali udział w pracy na wsi o bezwarunkowe przybycie.

Komitet Wykonawczy

W niedzielę dnia 11 maja 1910 o godz. 10 przed południem odbędzie się konferencja powiatowa delegatów rad robotniczo-rolniczych, komitetów miejscowych, mężów zaufania i radnych socjalistycznych z porządkiem dziennym:

- 1) Wybory do rad gminnych
- 2) Wnioski.

W Krakowie dla powiatu krakowskiego w Domu robotniczym w Podgórze, plac Serkowski-go 11 a ul. Dunajewskiego, jak to było podane w numerze z dnia 6 maja.

W Wieliczce (Wieliczka, Dobrezyce) w Domu robotniczym.

Komitet Wykonawczy P. P. S.

JUTRO DNIA 10-GO MAJA 1910 ROKU ASYGNATY POLSKIEJ POŻYCZKI WOJENNEJ	
nabywać można (po potrąceniu procentu):	
100 markowe, koronowe, rublowe za	97*63
500 " " " " "	488*13
1000 " " " " "	976*25
5000 " " " " "	4881*25
10000 " " " " "	9762*50

KRONIKA.

Kraków, piątek 9 maja.

OBWIESZCZENIE W SPRAWIE POBORU RACJONOWANYCH ARTYKUŁÓW ŻYWNOSCI I UŻYTKOWYCH NA NOWE LEGITYMACYE ZBIOROWE. Legitymacye zbiorowe do poboru mąki, chleba, cukru i innych artykułów racjonowanych na nowy okres poboru od 11 maja do końca września b. r. zostaną rozdane za pośrednictwem właścicieli realności w dnach 9 i 10 maja b. r.

Każdy właściciel względnie administrator realności, zgłaszający się po odbiór legitymacyi, jest obowiązany przedłożyć we właściwym biurze okręgowym imienny wykaz lokatorów głównych, uprawnionych do poboru chleba, mąki i cukru.

Gospodarstwa domowe, które posiadają w mieszkaniach instalacje gazowe i elektryczne, otrzymają legitymacye bez kuponów na pobór nafty.

Cukier na pierwszą połowę maja będzie sprzedawany na odpowiednie kupony dotychczasowych legitymacyi, które w tym celu należy przechować.

MARKI PARTYJNE dla Krakowa wydaje codziennie od 7—8 wieczór skarbnik Krakowskiej Rady Robotniczej przy ul. Dunajewskiego L. 5 II p. w sekretaryacie Rady Robotniczej.

BACZNOŚĆ CHÓRZYŚCI! Przypomina się wszystkim członkom chóru, że próba odbędzie się dziś tj. w piątek dnia 9 maja o godzinie 8-mej wieczór. Z powodu projektowanej wybieczki w niedzielę uprasza się wszystkich członków o przybycie w celu omówienia tejże.

GROŻBA STRAJKU FRYZJERÓW. Z organizacji pomocników fryzjerskich otrzymujemy następującą notatkę: Dnia 6 bm. odbyło się w echu fryzjerów posiedzenie delegacji przedsiębiorców i robotników fryzjerskich w sprawie podwyższenia płacy robotnikom o 50%. Robotnicy okazali wielką skłonność do zgody redukując swe żądania do 40%. Pryncypałowie postanowili podwyższyć tylko o 25% na co się jednak delegacja pełnomocników zgodzić nie mogła.

Do wiadomości publicznej podajemy, że stała się placą nasza wynosi tylko 300 do 400 K a demoralizujące napiwki, które wynoszą przeciętnie 300 K, chcieliśmy usunąć, żądając w miejsce tychże 25% od wyrobionej sumy.

Panowie pryncypałowie liczą na brak solidarności między pomocnikami i sądzą, że za słabi jesteśmy poprzez nasze słuszne żądania tym radykalnym środkiem t. j. — strajkiem.

Ale się mylą!

WIECZÓR SONAT JANA WOLANKA I MICHAŁA MUENZERA odbędzie się staraniem „Krajowego biura koncertowo-teatralnego” w sali „Saskiej” we środę 14 maja. Początek punktualnie o godz. 8-mej. Bilety do nabycia w księgarni Fr. Eberta.

ROZRUCHY ANTYŻYDOWSKIE. Donosiliśmy o rozruchach antyżydowskich w Mielcu i Rzeszowie. Ostatnio nadeszły wieści z Kolbuszowej o ekscesach posiadających groźny charakter. Oto bandy chłopskie, przybyłe z Królestwa wtargnęły do miasta, zrabowały wszystkie sklepy i ranili dotkliwie wiele osób: śmiu żydów mało ponieść śmierci.

Ekscedenci rozbroili oddział wojska, stojącego tam załogę, a z posiłkami, które nadeszły i brały się energicznie do stłumienia niepokojów stoczyły formalną walkę.

Władze warszawskie naznaczyły celem partyfikacji zagrożonych powiatów generała Szamotę i radcę Biedermana, jako komisarzy cywilnego. Jak słychać wysłano też do Galicji środkowej silne oddziały wojska, które przy puszczalnie już w najbliższym czasie przyprwadzą ład i zapewnią mieszkańcom bezpieczeństwo.

W GLINIKU MARYAMPOLSKIM. Dnia 2 bm. odbyło się zgromadzenie robotników zakładów przemysłowych. Po przemówieniu dwóch towarzyszy postanowiono przestać na ręce klubu polskich socjalistycznych w Warszawie następującą jednogłośnie uchwaloną rezolucję: „Robotnicy fabryki maszyn i rafinerii Gal. Karp-Tow. naftowego w Gliniku maryampolskim uważają uchwałę Sejmu w Warszawie uznając dzień 3 maja jako święto narodowe przy jednoczesnym odrzuceniu wniosku posłów robotniczych o uznaniu święta pracy 1 maja — za demonstrację burżuazyjną i prowokację ludu pracującego w Polsce i postanawiają dnia 3 maja nie świętować.”

MIASTO GRODNO DO SEJMU. Do kancelarii sejmowej wpłynęło następujące pismo z Grodna: Z radością najwyższą spełniam szczerzy obowiązek doniesienia Wysokiemu Sejmowi, że armia polska, wkraczając do Grodna, została najuroczyściej powitana po mszy polowej przez całą ludność bez różnicy wyznania i narodowości. W przyjęciu wojsk polskich brali również udział poza ludnością polską przedstawiciele społeczeństwa i duchowieństwa żydowskiego i prawosławnego, jak również asystowało dowództwo i żołnierze utworzonych poprzednio załączków pułku białoruskiego. Podnieśli przebieg uroczystości dowodzi zaufania i życzliwości całej ludności naszej do polskiej siły zbrojnej, władzy, porządku i ładu. Jako powołany z pięcioprzymiotnikowych wyborów przez całą ludność prezydent miasta Grodna, witam raz jeszcze w tym Wysokim Sejmie — Polskę i Jej rycerzy. Grodno, 1 maja. Prezydent E. Listowski.

ZABRALI „TROCHE” CUDZEJ WŁASNOŚCI. W syonistycznym „Nowym Dzienniku” czytamy: „Prusacy jedną (!) Miss Cambel niewinnie zamordowali w tym samym okresie, kiedy w ogniu huraganowym na polach Szamparni codziennie dziesiątki tysięcy młodych, kwitających młodzieńców padało. Prusacy troche (!) przywłaszczyli sobie obcej własności kwaterekach za frontem; a co za oburzenie! Protestował cały świat kulturalny.”

Więc według „Nowego Dziennika” Prusacy w Belgii zamordowali tylko jedną kobietę i „przywłaszczyli sobie” za frontem tylko „troche” obcej własności!

Czy po przytoczeniu tego cytatu potrzeba coś dodawać?

KALENDARZE ROBOTNICZE NA WYCZERPANIU! Towarzysze, pragnący nabyć kalendarze, zechcą zgłaszać zamówienia do Admistracji „Naprzodu”, Kraków, Dunajewskiego 5 Cena egzemplarza 3 K. 20 h. Dla kolporterów znaczny rabat.

DZIŚ PO RAZ PIERWSZY WYSTAWIA kinoteatr „Sztuka”, przy ul. św. Jana 6 antycydzieło słynnej wytwórni „Corona”

ZAMACH GADÓW

sensacyjny dramat w 5 aktach, niebywalej dotychczas techniki kinematograficznej ponadto

Święto sportowe francusko-polskie

w Lessay, w obecności gen. Hallera oraz naj-

nowsze zdjęcia z

konferencji pokojowej.

Niemcy zmiążdżone!

Warunki pokoju, podyktowane Niemcom przez koalicję.

ODCZYTANIE TRAKTATU.

Wiedeń. (B. K.) Kor. „Lokalanzeiger“ donosi z Wersalu: O godzinie drugiej po południu zaczęli się zjeżdżać delegaci na uroczyste wręczanie preliminarza pokojowego. Delegatów niemieckich wprowadził do sali pułkownik Henry. Wszedłszy do sali delegaci niemieccy ukłonili się delegatom koalicji, którzy powstałi z miejsc i uroczystie odpowiedzieli na ukłon delegatów niemieckich.

Clemenceau wygłosił następnie przemówienie, w którym powiedział, że warunki pokoju są ciężkie, są one jednak wynikiem wojny, którą Niemcy w okrutny sposób światu narzucili.

Brockdorff Rantzau odpowiedział po niemiecku. Każde zdanie jego przemówienia tłumaczyli tłumacze na język angielski i francuski. Brockdorff-Rantzau oświadczył, że nie tylko Niemcy sami ponoszą winę za wybuch wojny. Po obu stronach były okrucieństwa i nadużycia i tarcza żadnego narodu nie pozostała czystą.

Przemówienie swe zakończył hr. Brockdorff-Rantzau słowami: Przyjmuję traktat z dobrą wolą przestudyowaniu wszystkich warunków i w nadziei, że będziemy mogli go podpisać. O godzinie 4-tej po południu delegaci niemieccy opuścili salę.

OGÓLNE GRANICE NIEMIEC.

Ustęp II. dotyczy granic Niemiec. Granice Niemiec ustalone są w dwóch artykułach. Pierwszy traktuje o właściwych Niemcach, drugi o Prusach.

Granice Niemiec ustalone w preliminarzu pokojowym przedstawiają się jak następuje:

Od strony Belgii: Północno-wschodnia granica obszaru Moresnet, linia na wschód od okręgu Lutet, na zachód od okręgu Mont Jois (stara granica) na północny wschód i na wschód od okręgu Malmady aż do Luksemburga.

Granica Niemiec od strony Luksemburga identyczna z granicą z roku 1914.

Granica Niemiec od strony Francji: granica z lipca roku 1870 od Luksemburga aż do granicy szwajcarskiej (przyczem granicą cłową jest granica zagłębia Saary).

Od strony Szwajcaryi pozostaje obecna granica.

Granica Niemiec od strony Austrii: Granica z roku 1914 aż do granicy państwa Czecho-Słowacyi.

Granica od strony Czecho-Słowacyi: Granica z roku 1914, granica między Czechami a Śląskiem aż po wyścierzający kąt na wschód od Neustadt (Prądnik).

GRANICA NIEMIEC OD STRONY POLSKI.

Linia graniczna między nowym państwem polskim z jednej strony, a wschodnimi Prusami z drugiej strony i linia graniczna między wschodnimi Prusami a Litwą, są o tyle w szczególności ustalone, że nie będą pozostawione komisjom granicznym, celem uregulowania na miejscu.

Granica Niemiec, od strony Polski wychodząc, przebiega na wschód od Niemodlina (po niemiecku Falkenberg), między Górnym a Środk. Śląskiem, na zach. od granicy Poznańskiego granica biegu Baryczy, między okręgiem Góra i Głogowskim, granica między Leszmem a Wschową na południowy zachód od Kopanicy (Korzybie), na zachód od Zbąszczy (północny kraniec Biora Chtopskiego — Clopsee) granica między Skwierzyną a Międzychodem, granica między Wieleniem a Czarnkowem, na zachód i na północ od Pily, linia przechodząca 8 km. na zachód od linii kolejowej Pila-Chojnice, na zachodni północny zachód od Chojnic, granica między Chojnicami a Czuchowem, granica Prus zachodnich aż do miejsca, położonego w oddaleniu 8 km na południowy wschód od Lęborka, na wschód i na północny wschód od Hohenfelds-Chottszów, wybrzeżem morza Bałtyckiego, na północ i na północny wschód od Chottszowa.

GRANICA PRUS WSCHODNICH.

Wybrzeże morza Bałtyckiego na północ od Przebrna, łuk nad kanałem Elbląga, bieg Nogatu, Wisły, południowa granica okręgu Kwidzińskiego, od Susza (Rosenberg).

GRANICA MIĘDZY WSCHODNIEMI A ZACHODNIEMI PRUSAMI.

Granica między Ostródą (Osterode) a Niborkiem biegnie rzeki Skotawy i Nidy, na północ od Białut, stara rosyjska granica aż

do punktu na zachód od Smolników, bieg Niemna, Skierwiet: od delty aż do zatoki Kurońskiej, przecina granicę Kurońskiej mierzei (Kurische Nehrung), 4 km. na południowy zachód od Nidden.

Granica między Niemcami a Danią i częścią granicy między Prusami wschodnimi a Polską pozostawiona jest rozstrzygnięciu plebiscytu.

PLEBISCYT DLA POŁUD. I PÓLNOCNEJ GRANICY PRUS WSCHODNICH.

Odnosnie do plebiscytu dla południowej i północnej granicy Prus wschodnich zarządza się, że pierwsze głosowanie ma nastąpić w rejencji olsztyńskiej, między południową granicą wschodnich Prus, a północną granicą okręgu rejencyjnego olsztyńskiego, na obszarze, zakreślonym następującymi liniami granicznymi: linia, dotykająca wschodnich i zachodnich Prus, aż do połączenia się z linią graniczną między okręgami oleckim i węgoborskim, następnie linia graniczna od Olecka aż do jej połączenia się z obecną granicą państwa.

Drugi plebiscyt nastąpi w okręgach sztumskim (Stuhm) i suskim (Rosenberg) i w częściach okręgu malborskiego i kwidzińskiego, położonych na wschód od Wisły. W każdym z obu wypadków będą musiały wojska niemieckie i urzędy w przeciągu 15 dni po zawarciu pokoju opuścić kraj. Obszary te będą oddane pod pieczę komisji pięciu członków, którzy będą zamianowani przez pięć państw sojusznicych i sprzymierzonych.

Komisja ta będzie miała za zadanie przeprowadzić wolne, tajne i sprawiedliwe głosowanie. Zaproponuje ona następnie pięciu mocarstwom linię graniczną i ukończy swoje prace, gdy nowa granica będzie ustalona, a nowe władze wprowadzona.

WSCHODNIE PRUSY BĘDĄ MIAŁY WOLNY DOSTĘP DO WISŁY I PRAWO PEŁNEGO UŻYWANIA WISŁY.

Północno-wschodni skrawek wschodnich Prus w okolicy Kłajpedy ma być odstąpiony państwu sprzymierzonym. Niemcy zgadzają się przyjąć tę regulację, potrzebna ze względów na narodowość mieszczanów (Litwinów pruskich).

GRANICE GDAŃSKA

będą przez komisję, która ma być zamianowana w przeciągu sześciu miesięcy po zawarciu pokoju, ustalone. Komisja ta będzie się składała z trzech przedstawicieli państw koalicji i sprzymierzonych i po jednym przedstawicielu Niemiec i Polski.

SPRAWA BELGII, LUKSEMBURGU I FRANCJI.

Ustęp III. postanawia, że Niemcy mają się zgodzić na zniesienie traktatu z roku 1839, na mocy którego Belgia została uznana za neutralną. Odnosnie do Luksemburga, odwołują Niemcy wszystkie swoje traktaty i konwencje z W. Ks. Luksemburskiem i uczynią, że Luksemburg od 1 stycznia 1919 przestanie być częścią niemieckiego związku celnego.

Odnosnie do lewego brzegu Renu zarządza traktat, że Niemcy na terytorium przynajmniej 50 kilometrów na wschód od Renu nie będą mieli prawa budować żadnych fortyfikacji. Na tem terytorium nie wolno Niemcom ani stałe, ani czasowo utrzymywać wojska, ani też instytucji, służących do ułatwienia mobilizacji.

Jako rekompensatę za znieszenie kopaliń w Francji północnej i jako zapłatę na rachunek odszkodowania, odstąpią Niemcy Francji w pełne posiadanie zagłębia Saary ze wszystkimi środkami i urządzeniami. Będzie ono oszacowane przez komisję i włączone do sumy odszkodowania. Po latach 15 nastąpi plebiscyt w celu wyśledzenia życzenia ludności co do przynależności państwowej.

KOLONIE NIEMIECKIE I OGRANICZENIE ARMII.

Ustęp IV. dotyczy politycznej rekonstrukcji terytorjów pozacuropejskich, zawiera ogólną rezygnację Niemiec z zagranicznych kolonii i praw, przyznaje Anglii protektorat nad Egiptem, znosi akt z Algierzcas.

Ustęp V. zawiera wojakowe warunki i aeronautyczne warunki i ogranicza rozmiar niemieckiej armii i floty, znosi poważniejszą służbę wojskową w Niemczech jako pierwszy krok do ogólnego rozbrojenia.

Wedle ustępu VII.

MA SIĘ ZAŻAŁOŻĄ OD RZĄDU KOLENDER-SKIEGO WYDANIA BYŁEGO CESARZA WILHELMIA.

Utworzony będzie osobny trybunał, do którego będzie należeć po jednym sędzią z każdego z pięciu wielkich mocarstw. Trybunał, kierując się najwyższymi zasadami międzynarodowej polityki, będzie miał obowiązek orzec wszelką karę, którą uzna za odpowiednią.

W ustępie

O ODSZKODOWANIU WOJENNEM

powiedziano:

Państwa ententy i sprzym. czynią Niemcy odpowiedzialnymi za wszystkie straty, jakie powstały wskutek wojny. Ogólna suma odszkodowania przekroczy może zdolność płaconia Niemiec. Niemcy biorą na siebie odszkodowanie wszystkich szkód, wyrządzonych osobom cywilnym, a które są określone w siedmiu kategoriach. Ogólne odszkodowanie, do zapłacenia którego będą Niemcy zobowiązani, a które podpada pod tych siedm kategorii, ustalonym będzie najpóźniej do maja 1921 roku. Oprócz tego mają Niemcy zwrócić allantom zabraną gotówkę i niektóre przedmioty, które mogą być rozpoznane.

Jako pierwszy krok w kierunku odbudowy mają Niemcy w przeciągu dwóch lat zapłacić 20 miliardów marek w złocie, towarach, okrętach i w innej formie. Komisja odszkodowawcza ma zbadać niemiecki system podatkowy.

Odnosnie do niemieckiej floty handlowej uznaje rząd niemiecki prawo allantów do zwrotu im (Ersatz) wszystkich ich okrętów, tonna za tonę, klasa za klasę, podobnie też i okręty rybackie, jakie w czasie wojny bądź to zostały zniszczone, bądź też uszkodzone. Mianowicie wszystkie niemieckie okręty handlowe o pojemności 1000 ton i wyżej, połowę okrętów od 1600 do 1000 ton, czwartą część wielkich okrętów rybackich i innych okrętów rybackich. Te okręty mają być w przeciągu dwóch miesięcy wydane. Rząd niemiecki zgadza się na to, że w przeciągu najbliższych lat wybuduje na rachunek koalicji okrętów handlowych o łącznej pojemności 200.000 ton.

Ustęp XIV. wylicza gwarancje jakie przysługują allantom co do wypełnienia warunków traktatu pokojowego. Niemieckie terytorium na zachód od Renu i przyczółki mostowe będą przez wojska sojusznicy i sprzymierzonyce obsadzone przez lat 15. Jeżeli Niemcy wypełnią warunki traktatu, wówczas będą opróżnione te terytoria, między innymi przyczółek mostowy Kolonia, po pięciu latach, wszystkie inne terytoria, między innymi przyczółek mostowy Koblencya, będą opróżnione po latach 10, reszta zaś, między innymi przyczółek mostowy Moguncya, będzie opróżniony po latach 15.

Jeżeli niędzysojusznicy komisja odszkodowawcza uzna, że Niemcy nie dopełnili w przeciągu lat 15 zobowiązań, wówczas całe wspomniane terytorium będzie ponownie obsadzone. Jeżeli do lat 15 Niemcy wypełnią warunki wówczas armie okupacyjne będzie natychmiast wycofane.

GRANICE CZECHO-SŁOWACYL.

Wiedeń. (PAT) B. kor. donosi w Wersalu: Księga, zawierająca warunki pokoju, drukowana w języku francuskim i angielskim obejmuje 206 stronnic i 440 artykułów. Granice między Austrią a Niemcami ustanawia punkt V. Granica przebiega według stanu z dnia 3 sierpnia 1914 od Szwajcaryi do Czecho-Słowacyi, której granice obecnie wyznaczone.

Punkt VI ustala granica Czecho-słowacyi jak następuje: Granica z dnia 3 sierpnia 1914 między Niemcami a Austrią od miejsca zetknięcia się ze starą granicą administracyjną, która oddzielała Czechy od prowincji Górnej Austrii aż do północnego cypla dawnej prowincji Śląska austriackiego, mniej więcej 8 km. od Neustadt (Prądnik).

WRAŻENIE W NIEMCZECH.

Berlin. (Telegr. wł.) Traktat pokojowy wywarł na delegatach niemieckich przygnębiające wrażenie. Jeden z polityków niemieckich oświadczył co następuje: Układ pokojowy jest wyrokiem śmierci dla Niemiec. Mimo to nie powinniśmy zrywać rokowań. Musimy zabiegać o uzyskanie pewnych zmian. Dlatego zrazu odbywawać się będą rokowania, choć niewiadomo, czy wydadzą one skutek.

USTĘPSTWA NA RZECZ AUSTRII ZA NIĘPRZYŁĄCZENIE SIĘ DO NIEMIEC.

Wiedeń (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi: Główna komisja zgromadzenia narodowego odbyła posiedzenie, które było poświęcone udzieleniu

dyrektywy dla delegatów austriackich, wezwanych do przybycia przez koalicję na konferencję pokojową. Z wywodów Bauera wynika, że istnieje możliwość rokowań między delegatami austriackimi a koalicją, nawet w tym wypadku, gdyby koalicja nie zgodziła się na przyłączenie niemieckiej Austrii do Niemiec. Bauer zawiadomił, że przed 14 dniami szef misji wojskowej angielskiej, pułkownik Kuminschan oznajmił mu, że państwa koalicyjne byłyby gotowe dać Austrii daleko idące koncesje terytorjalne, gospodarcze i finansowe, oraz aprowizacyjne, gdyby niemiecka Austrija zrzekła się przyłączenia do Niemiec.

GŁOS POKONANEGO.

Hr. Brockdorff-Rantzau, przedstawiciel Niemiec, w historycznej chwili otrzymania warunków pokoju, powiedział między innymi:

Wiemy, że siła armii niemieckiej jest złamana. Znamy natężenie nienawiści, z którą się tutaj spotykamy i przychodzimy wysłuchać wymagania, podyktowanych przez zwycięzców, którzy zarówno każą nam, jako zwyciężonym ponieść koszty, jak też będą się starać ukarać nas jako winnych. Uczyniono Belgii krzywdę i chcemy ją naprawić, lecz o ile idzie o samo prowadzenie wojny, to nietylko jedne Niemcy dopuściły się błędów.

Trzeba było aż 6 miesięcy, abyśmy się dowiedzieli o waszych warunkach pokojowych. Bezspornie, że zbrodni popełnionych w czasie wojny nie da się rozgrzeszyć, lecz zostały one popełnione w czasie zapasów o zwycięstwo w trosce o ochronę egzystencji narodowej i w natężeniu uczuć, które zamącały całą świadomość narodów.

Zasady prezydenta Wilsona stały się obowiązujące dla obu stron prowadzących wojnę, tak dla nas, jakoteż i was i dla waszych sprzymierzeńców. Zasady te żądają od nas ciężkich ofiar zarówno pod względem narodowym, jak i ekonomicznym, lecz podstawowe prawa święte dla wszystkich narodów są przez ten traktat zabezpieczone. Istnieje świadomość święta, której żaden naród nie może bezkarnie naruszyć (o tem Niemiec mówi! — R.) Znajdziecie nas gotowych do zbadania na tej podstawie preliminarjów pokojowych, które nam przedkładacie — zbadania, stanowiącą chęcią do odbudowania wraz z warunkami tego, co zostało zburzone, do naprawienia popełnionego zła.

Naród niemiecki gotów jest przyjąć ciężkie przeznaczenie, byle tylko nie została naruszona podstawa pokoju, co do której zapadła już zgoda.

Zbadany dokument wręczony nam w dobrej wierze i w nadziei, że ostatecznym rezultatem naszego zejścia się tu będzie podpisanie przez nas wszystkich traktatu.

PAŃSTWA DYKTUJĄCE TRAKTAT NIEMCOM.

Paryż. (PAT) Radiotelegram stacyi warszawskiej: Traktat pokojowy z Niemcami zaczyna się wyliczeniem wszystkich państw, w imieniu których jest on dyktowany Niemcom. Występują w nim zatem Stany Zjednoczone Ameryki, Wielka Brytania, Francja, Włochy i Japonia. Jako mocarstwa sprzymierzone oraz ich sojusznicy Belgia, Boliwia, Brazylia, Chiny, Kuba, Equador, Grecja, Guatemala, Haiti, Honduras, Honduras, Liberia, Nikaragua, Panama, Peru, Polska, Portugalia, Rumunia, Serbia, Chorwacja, Siam, Czecho-Słowacja i Urugwaj.

PADEREWSKI ŚWIADKIEM WRĘCZENIA TRAKTATU.

Wiedeń. (PAT) B. Koresp. donosi z Paryża: Na wczorajszym posiedzeniu, na którym wręczono warunki pokojowe delegatom niemieckim, był także obecny prezydent polskich ministrów Paderewski.

NIEMCY MAJĄ 14 DNI DO NAMYSŁU.

Wiedeń. (PAT) „Neue freie Presse“ donosi: Protokół przedłożony członkom konferencji pokojowej przewiduje termin 14-dniowy na pisemną odpowiedź niemiecką. Osobny termin będzie później wyznaczony na przyjęcie traktatu. Z protokołu wynika, że nad wszystkimi kwestjami, a więc także i nad kwestjami terytorjalnymi dopuszczalną jest dyskusja.

AMERYKA I ANGLIA GWARANTUJĄ FRANCYI POMOC W RAZIE ATAKU NIEMIEC.

Wiedeń. (PAT) B. koresp. donosi z Paryża: Reuter donosi: Oprócz gwarancji, wymienionych w traktacie pokojowym zobowiązali się prezydent St. Zjedn. Ameryki i prezydent ministrów Wielkiej Brytanii zaproponować senatowi St. Zjedn., względnie parlamentowi angielskiemu zawarcie układu, który będzie wymagał aprobaty rady związku narodów, w którym państwa te zobowiązują się pospieszyć Fran-

cyi natychmiast z pomocą, gdyby Francja miała być narażona na północny atak ze strony Niemiec.

Zacięte walki na frontach.

Galicya wschodnia: Ukraińcy próbują kontrofensywy, zwłaszcza pod Lwowem. Po ściągnięciu rezerw zaatakowali nasze pozycje w różnych miejscach. Na północnym odcinku Lwowa silny oddział ukraiński uderzył na Grzędę (koło Dublan), zmuszając naszą załogę do cofnięcia się po zaciętej walce. Kontratakami nasze oddziały odzyskały całą pozycję. Na południe od Lwowa Ukraińcy wdarli się do naszych przednich pozycji pod Pasiekami Zubrzyckimi, ale wyparli ich nasz kontratak. Nie udał się również atak ukraiński pod Chyrowem.

Wojna: Ukraińcy ostrzeliwali Belz i Ostroboż. Po zebraniu wielkich sił w okręgu Uhrynowa—Ważęta Ukraińcy zaatakowali nasze linie obronne na północ od wsi Zubże, Oszezew i Dolhobyczów. Po trzykrotnym odparciu nieprzyjaciela nasze oddziały musiały pod naporem kilkakrotnie przeważających sił ukraińskich opuścić Zubże i Oszezew. Zacięta walka trwa.

Litwa i Białoruś: Na wschód od Wilna zajęły oddziały nasze Słobódkę. Nieprzyjaciel cofa się wzdłuż kolei do Smorgoni. Nasze oddziały przeprawiają się przez Wilię.

Zwycięstwo socjalistów w wyborach w Wiedniu.

W wyborach do Rady gminnej Wiednia, do przedstawicielstw dzielnicowych i do sejmu dolno-austriackiego socjaliści odnieśli decydujące zwycięstwo. Na 68 posłów sejmowych z Wiednia wybrano 44 socjalnych demokratów, 19 chrześcijańsko-społecznych, 3 Czechów i 2 narodowców niemieckich. Cały sejm na 120 posłów ma 64 socjalnych demokratów, 45 chrześcijańsko-społecznych. Prasa rządowa stwierdza, że ludność oddała głosy prawie wyłącznie dwóm partjom, socjalno-demokratycznej i chrześcijańsko-społecznej. W ten sposób ludność oświadczyła się za socjalną politykę w dwóch krańcowych formach: socjalno-demokratycznej i chrześcijańsko-socjalnej. Wynik wyborów dał ostateczne zwycięstwo myśli społecznej nad indywidualną, zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Uroczyste powitanie wojsk polskich w Grodnie.

Z dłuższej korespondencji z Grodna drukowanej w warszawskiej „Gazecie Polskiej“ wyjmujemy następujące charakterystyczne ustępy: „Właściwe święto (powitania wojsk polskich) naznaczono na dzień 29-ty kwietnia. Od rana miasto wspaniale udekorowane, sklepy zamknięte, tłumy ludzi na ulicach. O 11 na placu Batorego (dawny Paradny) odbyła się msza polowa w obecności generała Falewicza. Ze sztabem, przedstawicielami miasta, związków i korporacji, przedstawicielami żydów i Białorusinów. Po mszy nastąpiły mowy powitalne: przemawiał rabin, składając zapewnienie lojalności żydów względem władz polskich, prezydent miasta, przedstawicielka Koła Polek, przedstawiciel ludu tamtejszego, robotników, mieszczan.

Po przemówieniach odbyła się pierwsza parada wojsk polskich w Grodnie. Defilowała więc spieszona jazda łaatarska dywizji litewsko-białoruskiej, dalej batalion 33 p., batalion „Obrony kresów“, batalion etapowy krakowski, wreszcie kompania pułku białoruskiego, który, na zasadzie specjalnej umowy z naszymi władzami wojskowymi powstał w Grodnie i zachowując swoją wewnętrzną organizację, przeszedł pod rozkazy dowództwa twierdzy.

W ciągu dnia odbyły się przyjęcia dla oficerów i raut w Zamku dla oficerów i żołnierzy. Na obu uroczystościach mówian i toastom końca nie było.

Charakterystycznym było przemówienie przedstawicieli Białorusinów, którzy w swym języku zapewniali, że oczekują od sejmu polskiego i armii uszanowania ich dążeń narodowych; w końcu pili zdrowie Polski i zdobywcy Wilna „papa Piłsudskawo“. Mowy przerywane były oklaskami i wiwatami. Grano hymny polski i francuski — owacyom i toastom końca nie było.

Uchwalono wysłać ze starego polskiego miasta Grodna depeze do Naczelnika Państwa z

podziękowaniem za odebranie ziemi grodzieńskiej od okupanta.

Wesoło i radośnie świętowało stare Grodno wejście wojsk polskich i zrzucało z siebie kajdany półtorawiekowej niewoli“.

1 Maja w Polsce.

W RZESZOWIE. Wszystkie warsztaty, fabryki, przedsiębiorstwa i kolejarze w dniu tym wstrzymali się od pracy, nawet sklepy w dniu tym były pozamykane, tylko drukarnia Araya była czynną.

Rano o godz. wpół do 7 muzyka kolejarzy odegrała pobudkę po ulicach miasta. O godz. 10 rano przed organizacją kolejarzy uformował się olbrzymi pochód skład z czerwonym sztandarem i muzyką na czele podążył na zgromadzenie na plac „pod kasztanami“, który zamienił się w krótkim czasie w morze głów. Po odegraniu „Jeszcze Polska nie zginęła“, zagał zgromadzenie tow. Gąsior. Do prezydium wybrano tow. Krwawicza, na zastępcę tow. Książka. Referowali tow. Kandziński, tow. Krwawicz i tow. dr Pelzling. Po uchwaleniu rezolucji majowej pochód ruszył pod pomnik Kościuszki, gdzie do zgromadzonych przemówił tow. Lew W. i tow. Krwawicz. Stąd ruszył pochód pod lokal organizacji kolejarzy, gdzie się następnie rozwiązał. Wieczorem odbyła się zabawa. Nastrój był poważny i świąteczny.

PRZEMYŚL. Święto majowe było u nas dowodem wyższego stopnia uświadomienia klasowego proletariatu. Zarówno na kolei (prócz ruchu) jak i we wszystkich pracowniach wojskowych i prywatnych praca w zupełności spoczęła a wielotysięczny tłum robotników i robotnic zapelniał olbrzymią salę i wszystkie korytarze domu robotniczego, gdzie pod przewodnictwem tow. Teluka i Kowalskiej odbyło się uroczyste zgromadzenie. Przemawiali: tow. dr Dorosz, Szlam, Akslerowa, Stążowski i poseł dr Lieberman. Po zgromadzeniu uformował się pochód, w którym mimo ulewnego deszczu z górą 4.000 ludzi udział brało. W pochodzie uczestniczyła muzyka kolejarzy, za którą podążały organizacje zawodowe, sekcja kobiet, robotnicy żydowscy itd. Wśród śpiewu pieśni rewolucyjnych pochód przeszedł przez śródmieście, poczem z magistratu, z którego okien w czasie przemówienia powiewał czerwony sztandar, przemówił krótko poseł tow. dr Lieberman.

Wieczorem odbył się przy współudziale artystów teatru polskiego wieczór muzykalno-wokalny w Domu robotniczym.

Przebieg święta majowego udowodnił raz jeszcze, że Przemysł był i jest twierdzą socjalistyczną.

W JAROSŁAWIE odbyło się wielkie zgromadzenie ludowe w Parku miejskim. Zagał tow. Majlich, przewodniczył tow. Kajzer. Po referacie posła tow. Łańcuckiego, uchwalono rezolucję tow. Pyznika, stwierdzającą międzynarodową solidarność polskiej klasy robotniczej z proletariatem całego świata w walce z kapitalizmem. Następnie uformował się kilkutysięczny pochód, który podążył pod lokal stowarzyszenia, gdzie po przemówieniu tow. posła Łańcuckiego zgromadzenie zakończono.

Spokoju nigdzie nie zakłócono. Wieczorem odbyło się przedstawienie teatralne dane przez tut. scenę robotniczą. Po przedstawieniu toczyła się ożywiona zabawa towarzyska.

W IWONICZU w święto 1 maja odbyło się w sali Stowarzyszenia zgromadzenie ludowe. Przewodniczył tow. Zaręba, referował tow. Suska. Uchwalono rezolucję wzywającą do zaprzestania walk bratobójczych na frontach bojowych i stwierdzającą konieczność wspólnej akcji proletariatu całego świata w celu urzeczywistnienia trwałego pokoju.

Okrzykami na cześć B. P. S. i 1 maja po odegraniu przez muzykę miejscową Czerwonego Sztandaru zgromadzenie zakończono. Pochód nie odbył się z powodu wielkiego deszczu. Wieczorem odbyła się zabawa we willi „Pod piaskową skałą“.

KROSNO. W dniu 1 maja robotnicy powiatu obchodzili uroczyste święto. Od pracy wstrzymały się wszystkie kopalnie, warsztaty i rafinerie z całego zagłębia. Pochodem udali się: tow. warszyski i tow. warszysze na miejsce zgromadzenia. Mowy wygłosili tow. Soltysik, tow. Wojtowicz, tow. Klatka, tow. Markiewicz, tow. Kozłowska, tow. Urba i tow. Batko. Robotnicy domagają się reform od Sejmu, ubezpieczenia na starość, ochrony kobiet i solidarności międzynarodowej.

Z NOWEGO SĄCZA piszą nam: Do artykułu sprawozdawczego z obchodu 1 maja w N. Sączu zakradła się bardzo niemiła omyłka, adwołaniem jednym z profesorów gimnazjalnych, myślnym za studentami, nie był p. Komar, jak to podaliśmy w korespondencji, lecz p. Janik co niniejszem prostujemy.

W WIELCACH w święto majowe zehrali się robotnicy w teatrze „Apollo” skąd po krótkim przemówieniu tow. Kosinińskiego udali się w pochodzie na Rynek, gdzie odbył się wielki wiec. Przemawiali tt. Sobierajski, Partyka, Zakrzewska i inni. Następnie przy dźwiękach muzyki i śpiewu pieśni rewolucyjnych, zgromadzeni udali się w pochodzie na plac P. Maryi, gdzie po krótkich przemówieniach i odśpiewaniu Czerwonego Sztandaru zgromadzenie rozwiązało się. Wieczorem staraniem zespołu Artystycznego Klubu robotniczego odbyło się przedstawienie dla robotników. Odegrano sztukę „Tamten” (Zapolskiej), pod kierownictwem artystycznym tow. W. Trenkiewicza.

Posiedzenie Rady Robotniczej P. P. S.

Wczoraj w południe odbyło się posiedzenie krakowskiej Rady robotniczej pod przewodnictwem tow. Jaworskiego.

Po odczytaniu protokołu przez sekretarza tow. Jasińskiego, tow. Pankiewicz zdał sprawozdanie z czynności komisji weryfikacyjnej. Przedłożone wnioski jak i wybory z grupy inteligencji Rada zatwierdziła, poczem tow. Rendel złożył sprawozdanie kasowe.

W dyskusji, w której zabierali głos tt. poseł Dr. Bobrowski, Dr. Rosenzweig, Polewka, podnoszono konieczność płacenia podatku partyjnego przez jaknajszersze masy towarzyszy. Partya otrzymała w Krakowie 20 tysięcy głosów, zaś liczba opłacających podatek partyjny nie odpowiada sile Partii.

W rezultacie uchwalono następujący wniosek tow. Dra Rosenzweiga: Rada robotnicza uchwala urządzić w dniu 1 czerwca **czerwoną niedzielę** dla jednania członków Partii.

Na członka Partii przyjętym być może ten, kogo polca któryś towarzysz znany osobicie członkom Wydziału R. R. względnie organizacji dzielnicowej. Członków Partii przyjmuje Wydział R. R. na swym tygodniowym posiedzeniu. Rada Robotnicza zwraca się do zarządów grup zawodowych o wciągnięcie wszystkich członków org. zawodowej do organizacji politycznej dla ustalenia charakteru i zaznaczenia jednolitości politycznej naszych organizacji zawodowych a zarazem ustalenia i umożliwienia wspólnej akcji.

Następnie obradowano nad sprawą zwalczania lichwy i paskarstwa, jakoteż stanowiska R. R. w kwestyi Straży Obywatelskiej. W dyskusji zabierali głos tt. Haecker, Jaroszewski, Gazur, Heubergier i w. in. Mowcy oświadczyli się za rozwiązaniem Straży Obywatelskiej.

Straż Obywatelska powołana została do życia tymczasowo w chwili przewrotu, dla ewentualnego utrzymania porządku w momencie likwidacji władz austriackich a przejmowania ich przez czynniki polskie. Dziś polskie władze bezpieczeństwa funkcjonują normalnie a zmuszanie ogółu obywateli do czynności politycznych bez względu na to czy mają w tym kierunku zdolności lub nie, staje się jakimś monstrum, nie spotykanem w żadnym innym kraju i państwie.

Zważywszy, że służba przy Straży Obywat. naradza obywateli na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, życia wreszcie na niszczenie obuwia, odzienia i t. d. za co odpowiedzialności nikt brać nie chce. — powszechnem się staje przekonanie, że instytucja Straży Obywatelskiej musi zostać zlikwidowana.

Stosowanie przymusu i kar do robotników za niestawienie się do służby jest **nieuzasadnionem, niesłusznem, albowiem obowiązek pełnienia Straży Obywatelskiej nie obejmuje wszystkich obywateli.**

Rada Robotnicza stoi na stanowisku poprzedniej swej uchwały a klub r. socjalistycznych na najbliższym posiedzeniu Rady miasta, wnieśli wniosek o rozwiązanie Straży Obywatelskiej.

Następnie tow. Jasiński odczytał pismo Komitetu walki z lichwą, wystosowane do R. R. z propozycją, by Rada R. wydelegowała swych przedstawicieli do ścisłego Komitetu dla zwalczania lichwy.

Na wniosek wydziału wydelegowani zostali: tt. poseł dr. E. Bobrowski, dr. J. Drobner, Bułat, Cezar i Jaroszewski.

Wybrano również Komisję R. R. z 18 członków dla spraw walki z lichwą i paskarstwem.

W końcu dokonano wyboru delegatów na Zjazd R. D. R. w Warszawie. Wybrani: tt. Daszyński, B. Drobner, Klemensiewicz, E. Bobrowski, Misiotek, Czapiński, Moraczewska, Jasiński i Heubergier.

Dalszy porządek dzienny: sprawozdanie z Kongresu i sprawę reformy wyborczej do rad gminnych odłożono do posiedzenia, które się odbędzie w drugą niedzielę 18 b. m.

We wtorek zaś 13 maja odbędzie się posiedzenie Rady, poświęcone dyskusji nad rządowym projektem konstytucji polskiej.

Smutne wieści z prowincyi.

Ze sporej polaci Galicji środkowej dochodzą niepokojące wieści o groźnych napadach niszczycielskich i rabunkowych na sklepy żydowskie.

Jest to objaw — niezmiernie smutny powojennego zdżyczenia. W Polsce demokratycznej nie mogą chochy przejściowo, jako smutne echo wojny, zagościć stosunki, przypominające wzory rosyjskie! Obok przeciwdziałania ekscesom przez władze — powinni wystąpić czynniki uspołecznione, a mające kontakt ze wsią z nawoływaniem do opamiętania!

Żadne rozgoryczenie na chochy najobfitszy udział spekulantów żydowskich w paskarstwie nie zwalnia nikogo od przeciwstawiania się, jak może barbarzyńskim aktem gwałtu.

Obok decydujących — samych przez się — **względów ludzkich** — nie wolno spuszczać z oczu, iż w momencie dzisiejszym takie ekscesy są bezsprzeczne i politycznie złowrogie: kompromitują one za granicą w dobre ważeńca się spraw polskich opinię co do obywatelskiego wyrobienia ludności polskiej, winią całe społeczeństwo za czyny ciemnych lub awanturniczych żywiołów — zaprzatają wojsko, przeznaczone na zagrożone fronty!

Mnożą się ofiary: to żydzi giną z rąk ekscedentów, to padają ekscedenci od salw wojskowych, to znów żołnierze wśród okazywanego im oporu... Tak zarysowuje się krwawy plon tego szalu i dalsze szkody i zniszczenia w kraju, gdzie wojna tyle dobytka ludzkiego zniszczyła i niszczy!

Takie fakty trzeba starać się uprzedzać za pomocą zwartej czujnej opinii, która i na najciemniejsze żywioły na wsi może przebiec zadziała w sensie hamującym.

Pocieszanie się tem, że jacyś petliurowcy na Ukrainie na stokroć większą skalę niszczą, czy mordują ludność żydowską — jest pocieszeniem się bardzo wątpliwem. Społeczeństwo polskie inną mieć musi ambicję, niż wytykanie — oto większej ciemnoty i większego rozkiełznania... petliurowcom! Nawet łączenie tego argumentu z wywodem, iż syoniści złośliwie alarmują opinię europejską daleko głośniejszą o każdym ekscesie antyżydowskim w Polsce, niż na Ukrainie lub w bolszewickiej Rosyi, choć tam bywały wypadki niewspółmiernie groźniejsze — nie jest uspokajającym.

Musimy dążyć do tego, ażeby żadne zestawienie z chaosem, czy ciemnotą, panującą na wschodzie, nie mogło się czepiać imienia polskiego.

Jesteśmy społeczeństwem zachodniem z kultury; zaniedbania, którym ulegliśmy na tem polu w czas niewoli politycznej, niedostateczne przesiągnięcie kultury na wieś, musimy jak najprędzej wyrównać! A nim to da się uczynić — musimy wszyscy strzedz dobrego imienia Polski.

Niejednokrotnie okazało się, iż jeden z czynników wywołujących ekscesy antyżydowskie, tworzą braki aprowizacyjne. Na ten punkt, zwłaszcza na przednówku, musi zwrócić uwagę rząd, starając się o równomierny rozdział artykułów najpierwszej potrzeby.

Z miasta i z kraju.

DZIECKO ROBOTNICZE NA WIEŚ. Wojna się kończy ale nędza wojenna wzrasta z każdym dniem. Paskarstwo święci dalej tryumfy, a szeregi bezrobotnych nie zmniejszają się. Ofiarami tego stanu rzeczy są w pierwszym rzędzie **dzieci bezrobotnych.** Wycieńczone głodem, padają dziesiątkami ofiar, która do ich, urągających najprostszym warunkom higieny mieszkań zawita. Najwyższy czas aby społeczeństwo zajęło się ratunkiem ginącego, młodego pokolenia.

Dzieci bezrobotnych muszą nadchodzące lato

spędzić na wsi, starannie odżywiane i pielęgnowane. Celem zebrania funduszu na kolonie wakacyjne dla nich odbędzie się w niedzielę 11 bm zbiórka uliczna.

Chętni do wzięcia udziału w tej zbiórce zechcą przybyć dziś w piątek 9 maja o g. 7 na zebranie, które się odbędzie w Związku Stow. rob. Dunajewskiego 5, oficyny lewe III. p.

Z SALI KONCERTOWEJ. Koncert Eriki Morini (biuro konc. Bujańskiego) dał dowód, że koncertantka jest rzeczywiście nadzwyczajnością. Zdumiewająca muzykalność pozwala jej na odczucie najsubtelniejszych odcieni utworów, zwłaszcza „temperamentowych”; — klasyczne mniej odpowiadają, jak dotąd, usposobieniu. Dlatego utwory Zarzyckiego i Brahmsa brzmiały najlepiej. Czystość i śpiewność tonu, pociągnięcie smyczka zadziwiają słuchacza. Bardzo delikatny akompaniament dała siostra skrzypaczki.

Publiczność z przewagą młodzieży, zdobyła oklaskami nakłonić do nadatków dość niechętną pod tym względem artystkę.

WIECZÓR MONIUSZKOWSKI. Na zakończenie sezonu koncertowego urzędu „Krakowskie Biuro Koncertowe E. Bujański” w niedzielę 18 b. m. w sali „Sokoła” uroczysty koncert ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin Stanisława Moniuszki, ze współudziałem najwybitniejszych artystów naszych, mieszanego chóru Towarzystwa operowego, oraz orkiestry teatrów miejskich pod batutą Bolesława Wallek-Walewskiego.

WIECZÓR BALLAD LEONARDA BŁONCZY, artysty teatru miejskiego im. Słowackiego, odbędzie się w „Kollegium wykładów naukowych” (Rynek gł. A—B, 39) dziś w piątek, o godz. 5 tej po południu. Wszystkie bilety rozsprzedane.

BACZNOŚĆ PIEKARZE! W niedzielę 11 bm. o godz. 10 rano w sali Miejskiej Kasy Chorych Dunajewskiego l. 5 odbędzie się **zgromadzenie robotników piekarskich, Sprawy bardzo ważne!** Obecność wszystkich konieczna!

Zarząd. BACZNOŚĆ PRACOWNICY KOLEJOWI W dniu 11-go maja b. r. o godzinie 9 rano odbędzie się wiec pracowników kolejowych z całego okręgu Dyrekcji krakowskiej przy ulicy Dunajewskiego l. 5. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne, każde koło miejscowe niech wysle swych delegatów. **Koło dyrekcyjne Kraków.**

NIESUMIENNY LEKARZ. Do chorej robotnicy (zajętej w szwalni K. B. K. przy ul. Karmelickiej) wzywano dwa razy lekarza dra M., który mimo, że jako lekarz kasowy obowiązany był na koszt Kasy udzielić pomocy chorej, zażądał wypłacenia z góry 50 K honorarium, czego biedna robotnica uiścić nie była. w stanie i po 8 dniach, nieotrzymawszy pomocy lekarskiej przebieżoną została w stanie nieprzytomnym do szpitala, gdzie wkrótce zmarła! Jak się pokazało nieszczęśliwa chora była na tyfus plamisty i przez 8 dni leżała chora wśród rodziny! Czy tak ma wyglądać walka z klęską tyfusu plamistego?

CZŁONKÓW KRAKOWSKIEGO „OGNISKA NAUCZYCIELSKIEGO” zapraszamy w sobotę dnia 10 maja o g. 6-tej wieczorem na zebranie, na którym delegaci przedłożą sprawozdanie z XX zjazdu nauczycielskiego w Warszawie w dniach 14—17 kwietnia odbytego.

POSIEDZENIE OKRĘGOWEJ RADY LEKARSKIEJ odbędzie się we wtorek 12 b. m. o g. 7 wiecz. w Dziekanacie Wydziału Lekarskiego U. J. Tegoż dnia odbędzie się tamże o g. 6 pop. posiedzenie Sekcji III. Okręgowej Rady Lekarskiej.

ZJAZD KANDYDATÓW ADWOKATURY Z MAŁOPOLSKI przy współudziale delegatów z innych dzielnic Rzeczypospolitej odbędzie się w dniach 8 i 9 czerwca w Krakowie w lokalu Izby adwokackiej przy ul. Gołębiej l. 6. Zgłoszenia o udział w Zjeździe przesyłać należy na ręce kol. Dra Sarapaty w kancelaryi Dra Ostrowskiego przy ul. Szewskiej l. 20 do dnia 30 maja b. r.

PIERWSZA POLSKA MATURA W SZKOLE PODCHORAŻYCH W ŁOBZOWIE. W dniach 5 i 6 maja odbyła się w szkole wojskowej w Łobzowie ustna matura uczniów, którzy ukończyli ostatni rok tej szkoły, pod przewodnictwem krajowego inspektora, delegowanego przez Radę szkolną krajową Dra Jahnera.

REDAKCJA „WIANKÓW” zawiadamia, że z powodu strejku w zakładach fototechnicznych II. numer „Wianków” ukaże się dopiero w drugiej połowie b. m.

PAŃSTWOWY URZĄD POŚREDNICTWA PRACY i Opieki nad Wychodźcami mieszczący się przy ul. Krakowskiej l. 12 został z dniem

1 maja utworzony w Tarnowie. Strony przyjmuje się od godz. 9-tej do 2-giej popołudniu.

Urząd pośredniczy bezpłatnie, a do zadań jego należy:

1) pośrednictwo pracy dla wszelkich kategorii pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju jak zagranicą;

2) porada przy wyborze lub zmianie zawodu;

3) udzielanie informacji o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarczenie wychodźcom wiadomości potrzebnych do strzeżenia się przed błędami i wyczerpaniem podczas podróży i na miejscu pobytu zagranicą; kontrola treści umów zawieranych z pracownikami sezonowymi przez przedsiębiorców zagranicznych;

4) popieranie reemigracji, ochrona wychodźców i reemigrantów w granicach kraju;

POKRZYWDZENIE WADOWICKICH KOLEJARZY. Otrzymujemy następującą notatkę: Sto warzyszenie spożywcze „Solidarność“ w Krakowie wystarało się dla pracowników kolejowych o nadkontyngentową mąkę i smalec. Dyrekcja krakowska zawiadomiła o tem telegraficznie w dniu 6 kwietnia br. wszystkie składnice i konsumy, aby wysłały po odbiór tych artykułów do Krakowa swoich przedstawicieli. Przy nadchodzących świętach i w ogóle z braku tych artykułów była to rzecz nadzwyczaj dla pracowników kolejowych pożądaną. Niestety! Pan naczelnik w Wadowicach, który zarządza składnicą konsumową na przestrzeni od Kęt do Kalwaryi, nie zajął się tą sprawą wcale a nawet personelu o tem nie powiadomił. Składnica nasza liczy członków 1800.

Może tem postąpieniem chciał naczelnik wadowicki skrzywdzić pracowników, wychodząc z założenia, że „Solidarność“ jest stowarzyszeniem „partyjnym“. Żądamy bezwarunkowo usunięcia takich zarządców, którzy tylko o swoją kieszeń dbają.

ZMARŁ TOW. WIKTOR BIALEK ślusarz w fabryce śrub w Sporyszu. Zmarły był gorącym pracownikiem organizacyjnym i pozostawił szczery żal wśród zorganizowanych towarzyszy. Cześć jego pamięci!

CZARNA MIĘDZYNARODÓWKA. Z N. Sączka piszą nam: Na wiecu sprawozdawczym, zwołanym przez piastowców, postów Dra Cwi-

kowskiego i Potoczka, zainterpelował ich tuższy wojujący klecha, Dr. ks. Cierniak, czy Sejm zapytywał o przyzwolenie papieża na odebranie ziemi klasztorom i proboszczom. To bezcelne wystąpienie księdza spotkało się z należytą odprawą ze strony zgromadzonych chłopów. Może p. Dr. Cwikowski przedstawi przywódcom klubowym, jaki jest nastrój wśród chłopów w sprawie reform rolnych. Czarna Międzynarodówka wystąpiła i w czasie obchodu 3 maja. Uroczystość zamieniono na czysto kościelną. Podczas mszy polowej na rynku powiewały sztandary kościelne, cechowe — a z balkonu ratusza, gdzie w dniu 1 maja zwiślał robotniczy czerwony sztandar, dziś powiewały dwa biało-żółte, papieskie! Nawet narodowy, biało-czerwony musiał ustąpić miejsca! Czy może kler marzy, aby papierza królem polskim ogłosić?

ZE SFER KOLEJARSKICH W RZESZOWIE piszą nam: Byłoby pożądanym, by naczelnika magazynu towarowego kolejowego G. Dyrekcya przeniosła na inne miejsce do popisu. Jest to człowiek, który wszystkich podejrzewa i denuncjuje, skutkiem czego sypią się bezpodstawne rewizyje, które nie przynoszą żadnych rezultatów a rozgoryczają do żywego ogół magazynierów. Panu G. zwracamy uwagę, że chcąc robić innym zarzuty, trzeba samemu być czystym! Dlatego przy tej sposobności zapytujemy, gdzie się podział wóz, który leżał na rampie a później w magazynie, skąd „uoltnił“ się prawdopodobnie do Ciężkowic... A jak się odbywała licytacja wina? Czy wolno sprzedawać w cztery oczy tylko i ile skrzyń zostało rozsprzedanych? A p. K. powinien też stąd ustąpić, gdyż daje się we znaki personelowi. Znana jest jego „dobroć“, którą się przysłużył polskiemu Legionistom w 1917 roku.

Z RUCHU ROBOTNICZEGO. W Jeleniu dnia 21 kwietnia odbyło się pod przewodnictwem tow. Dyląg zgromadzenie obywatelskie. Na porządku dziennym były sprawy: Sprawozdanie z działalności radnych 4 koła w radzie gminnej, sprawa budowy cegielni i organizacya. — Referowali tt. Purat i Mzyk. Uchwalono założyć cegielnię i w tym celu wybrano komitet z 7-miu członków dla zajęcia się tą sprawą. O aprowizacyi mówił tow. Oska. Następnie dokonano

wyboru nowego naczelnika gimny, którym został tow. Dyląg Franciszek. Starostwo wybór zatwierdziło.

CELEM REJESTRACYI I USTALENIA PRETENSJI OBYWATELI PAŃSTWA POLSKIEGO do Pocztovej Kasy Oszczędności w Wiedniu, zwróciła się P. K. O. w Warszawie do właścicieli kont czekowych i książeczek rentowych oraz oszczędnościowych P. K. O. w Wiedniu z wezwaniem o nadesłanie ostatnich wyciągów kontowych wzgl. numerów i stanu książeczek rentowych.

Obecnie P. K. O. w Warszawie przystępuje do ostatecznego zestawienia zgłoszonych należności i uprasza interesowanych o nadesłanie potrzebnych w tej sprawie szczegółów w możliwie krótkim czasie.

Zwlekaniu w załatwieniu tych spraw przez zainteresowanych może ich narazić na straty, gdyż P. K. O. w Warszawie na nadesłanie niezgłoszonych jeszcze ostatnich wyciągów kontowych oraz oszczędnościowych P. K. O. w Wiedniu zbyt długo czekać już nie może.

I. WALNY ZJAZD ZJEDNOCZENIA POLAKÓW WYZN. MOJŻ. wszystkich ziem polskich w Warszawie. Otrzymujemy następujący komunikat: Przypominamy, że w dniu od 10—12 maja br. odbędzie się I. Walny Zjazd Zjednoczenia Polaków wyzn. mojż. wszystkich ziem polskich. Zgłoszenia na Zjazd napływają bardzo licznie. Zgodnie z programem Zjazdu dnia 10 maja odbędzie się narada nad redakcją statutu Zjednoczenia — tym samym uczestnictwo nie jest związane z podpisem załączonych do zaproszeń kart zwrotnych.

KOLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek, A—B, L. 39):

Piątek: Leonard Bończa, art. dram. teatru m. Wieczór ballad (o godz. 5 popoł.).

Sobota: prof. dr Józ. Reiss: Rozwój pieśni od Schuberta (z ilustr. muz.).

Początek o godz. 7 wieczorem.

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO.

Piątek: „Nieboska komedia“.

Sobota: „Wyniany Eros“.

REPERTUAR TEATRU POWSZECHNEGO.

Piątek: „Dzwony z Corneville“.

Sobota: „Klub kawalerów“.

Najsilniejsze
bóle głowy i migrena
ustają natychmiast po zażyciu proszku

KOWALSKINY

Wyrób farm. lab. „Ap. Kowalski“ Warszawa. Żądać w aptekach i składach aptecznych. — Główny skład w hurtownym składzie aptecznym w Warszawie M. Goldberg i A. Selecki, Senatorska 6.

Baczność! Baczność!
Pierwsza polska
chem. pralnia i artyst. farbiarnia
„Czystość“
przyjmuje wszelką garderobę, materye, jedwab itp. do chem. czyszczenia i art. farbowania. Wykonuje w jak najkrótszym terminie. (Do żaloby w 24-ch godzinach).
FILIE:
ul. Sławkowska 23, ul. Sebastjana 3, ul. Długa 27, Podgórze, ul. Kalwaryjska 5, ul. Koletek 9 (Centrala)

Nakładem Księgarni Leona Frommera w Krakowie wyszło
FROMMER HIPOLIT:
O upaństwowieniu lasów
Cena K 8-80, z przesyłką pocztową K 11.—.

Kaszel, chrypkę, duszność
usuwiają
„Belgijskie pasytki“ z kogutkiem
aptekarza A. Gąsowskiego z Warszawy.
Sprzedaż w aptekach i drogueryach.

Kregarza
pod dobrymi warunkami na stałe przyjmę zaraz. **Rudolf Schott**, Fabryka pieców szamotowych w Bielsku.

Stróża żonatego
za dopłatą poszukuje się zaraz. Wiadomość u gospodarza domu ul. Dajwór Nr 20.

Potrzebny zdolny
czeladnik szewski
zaraz. Zgłoszenie Jan Weigel, Św. Marka 21.

Warsztaty szewskie
Związku gospodarczego
Kraków, Wielopole 20,
poszukują
czeladników szewskich
do nowych robót.

Potasz
kupię w każdej ilości.
Łaskawe oferty z podaniem ceny i siły procentowej proszę przesyłać na adres Hula „Hortensya“ Piotrków.

ŚWIERZBĘ
szybko i radykalnie usuwa maść z kogutkiem aptekarza A. Gąsowskiego z Warszawy. Nie plami bielizny i ma przyjemny zapach. Żądać w aptekach i drogueryach maści od świerzby
zawsze z marką „KOGUT“.
Kto wyrabia jakiegokolwiek **zabawki**
zechce się zgłosić pisemnie lub osobiście do firmy:
Stefan Porbski, Kraków, Rynek 32.

Dla odsprzedawców polecam stale po cenach fabrycznych
cukierki warszawskie, karmelki, pomadki, irysy, wafle, dery, chałwę, hopjesy i landrynki. Nadto na składzie: herbatniki, sok malinowy itd.
Wysyłkę skutecznie do każdej miejscowości i jak najrzetelniej. Cenniki wysyłam P. T. Kupcom na żądanie.
B. GROSS, KRAKÓW, ULICA GRODZKA 59
fabryczny skład cukierków i towarów kolonialnych.

Stolarska hala maszynowa
w Krośnie
poszukuje kilkunastu zdolnych
czeladników
stolarskich
samodzielnych pracowników za dobrem wynagrodzeniem. — Obznajomieni z pracą na maszynach mają pierwszeństwo. Zgłoszenia do Kierownictwa hali w Krośnie.

Zakłady przemysłowe poszukują ukwalifikowanego
kierownika piekarni
elektrycznej.
Zgłoszenia pisemne z podaniem warunków do Dyrekcji Gal. akc. Zakładów górniczych w Sierszy.

WYTWORNE PANIE
używają tylko
PUDRU do włosów **„DERMA“**
wyrobu Laborat. chem.-kosm. „Derma“ (St. Studnicki, Dr med. J. Czernik). Na składzie w aptekach, drogueryach i perfumeryach.

Ogłoszenie.
Biuro Komisji dla przemysłów papierniczych i graficznych
przy Oddziale Małopolskim Sekcyi odbudowy przemysłu, Ministerstwa przemysłu i handlu
w Krakowie
posiada do rozdziału pewien zapas papieru pła-skiego drukarskiego i komercyjnego.
W rozdziale uwzględnione będzie przedewszystkiem zapotrzebowanie Urzędów państwowych, szkół, a następnie drukarni i biur prywatnych.
Umotywowane zgłoszenia o przydział wraz z zapodaniem posiadanych zapasów wnosić należy pisemnie pod adresem powołanego Biura w Krakowie, ul. św. Marka 34, I p. (Szkola św. Scholastyki) do dnia 15 maja 1919 włącznie.

Hotele, restauracje, apteki i sklady!
M. TELLERMANN
Kraków, ul. Berka Josełowicza L. 18,
kupuje i sprzedaje każdą ilość używanych flaszek, korków, beczek, papieru i pak.
Wystarczy zawiać mnie kartką korespondencyjną.